

# IOV

La-nfățișare ai venit grăbit  
În fața scaunului ce străluce  
Cutreierând pământul părăsit  
Șarpe viclean fără regret și cruce

Fiii lui Dumnezeu i-ai întâlnit  
Scăpați din schisma gloriei năluce  
Și plin ești de-întuneric și avid  
De noi puteri lumina a seduce

Și mergi până la piele cătrănit  
Pe Iov să-l cerni prin a durerii cruce  
Și ești din cale-afară rătăcit  
Crezând că-i dat țărâni doar s-apuce...

Și când din tronul de lumini albit  
Îngăduitu-ți-s-a la răscruce  
Pe Iov să-l vezi curând prea chinuit  
Ai și plecat în grabă-n bezna dulce

Și l-ai lovit cu însetări cumplit  
Și mâncărimi de piele și cenușe  
Pe omul cel mai drept și mai smerit  
Și-aștepți să-l tragi în bezne jucăușe...

Chiar în consoarta lui te-ai cuibărit  
Tu, basilisc bătrân cărând cătușe  
Cu Eva-n minte, și-ai venit subit  
Să-l ispitești strivindu-l cu țepușe:

"Tu prea rămâi în chin neprihănit!  
Pe Dumnezeu de-l blestemi te vei duce  
În larg Sheol al umbrelor trudit  
Să-ți odihnești ființa-n somnul dulce!"

"Femeie, prea nebună-ai devenit!  
Pe Dumnezeu de-L lepădăm ne duce  
Păcatu-n Iadul deznădăjduit  
De vierme suflet nelăsat să-l culce

Căci binele-i de-acum prea pervertit  
De patimi și de gânduri prea năuce  
Iar răul prea-i de bine azi vorbit  
Și inima cu greu spre Rai conduce...

Rămâne-va speranța-n Infinit  
Să ne deschidă cerurile-ascunse  
Când binele și răul negreșit  
În coasta Lui pe veci vor fi străpunse..."

\*\*\*